

กิติกรรมประกาศ

การทำงานชิ้นใหญ่ให้สำเร็จล่วงได้ชิ้นหนึ่ง โดยลำพังตนเองนั้น เป็นเรื่องยาก หากโลกนี้ไร้น้ำใจด้วยกัน สารนิพนธ์เรื่อง การผลิตสารคดีสั้นเชิงวัฒนธรรม ราชการภูมิปัญญาไทย คงยังไม่ลืมตาคุณโลก ผู้เขียนต้องขอขอบคุณ น้ำใจหสดีไซ์ จากบุคคล เหล่านี้

คุณชนินทร์ ชมะโชติ (กรรมการผู้จัดการ บริษัท พาโนรามา คอลคิวเมนท์ จำกัด) ผู้อนุญาตให้ผู้เขียนได้เข้าฝึกงานที่บริษัท ทำให้มีโอกาสได้เรียนรู้ ระบบงาน วิธีการทำงานถึงแม้จะไม่มีโอกาสได้พูดคุยกัน แต่ผู้เขียนก็แอบชื่นชมผลงานอย่าง เจริญ ๆ ตั้งแต่สารคดี โลกสลบสี่ ชุดทะเลไทย

ผศ. วีรศิริ ศิริวัฒนกุล (กรรมการที่ปรึกษาสารนิพนธ์) อาจารย์ผู้คอยแนะแนวทางการทำงาน ตั้งแต่เมื่อครั้งทำกิจกรรมระหว่างเรียน จนกระทั่ง จุดประกายให้ทำการวิจัยผลกระทบของราชการภูมิปัญญาไทย ว่าบรรลุตามวัตถุประสงค์ของ ราชการหรือไม่ และคอยตรวจแก้สารนิพนธ์

คุณปิยฉัตร ประสุตเวช (กรรมการฝึกงานภายนอก) ผู้มอบ หมายงานให้ผู้เขียนได้เรียนรู้การหาข้อมูล ติดต่อประสานงาน และเขียนบทสารคดี ช่วยผู้ เขียนในเรื่องของการแปลสำนวนภาษา และวิจารณ์บทสารคดี รวมทั้งอนุมัติให้บทสารคดี ของผู้เขียนออกอากาศได้

คุณประสาน อิงคนันท์ คุณแววรัตน์ ชีพชูเชาว์ คุณพรพิมล จันทนมีบุตร ผู้ดูแลและมอบหมายงาน คอยพูดคุยให้คำแนะนำทุกอย่างตลอดการฝึกงาน นับ เป็นกำลังใจสำคัญ ขอขอบคุณพี่ชายและพี่สาวทั้งหลายอย่างจริงใจ รวมทั้ง พี่หวาน พี่เปิ้ล พี่กอล์ฟ พี่วิลาศ พี่อู๊ด พี่หนึ่ง ฯลฯ

เป็นเรื่องปกติที่การฝึกงานช่วงแรก ทุกคนจะต้องรู้สึกเหงาและ เคว้ง บางครั้งไม่ทราบว่า จะวางตนเองอย่างไร ขอขอบพระคุณ พี่ไช้ พี่ชายคนโตแห่ง

หาโนราฆ่าฯ ที่เข้ามาพูดคุยและคอยถามว่าผู้เขียนได้อะไรจากการฝึกงานบ้างหรือยัง
และที่ขาดไม่ได้ก็คือ เพื่อน ๆ โดยเฉพาะ ต้น กับ หญิง ที่ช่วย
อย่างมากในเรื่องของงานวิจัย ประกอบสารนิพนธ์เล่มนี้ จากการที่เพื่อน ๆ หลายคน
ได้กลับมาพูดคุยกัน ทำให้เราเข้าใจตรงกันได้ว่า สิ่งที่เราได้เรียนรู้มากที่สุดจากการ
ฝึกงาน นอกเหนือจากวิธีการทำงาน ก็คือ การเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกับคนภายนอก กับสังคม
ที่ต่างออกไป ซึ่งต้องอาศัยทั้งการปรับตัว และความอดทน

ที่ลืมไม่ได้ อาป็น ที่คอยให้ความช่วยเหลือด้านวิชาการตั้งแต่
ก่อนสอบเอ็นทรานซ์ จนกระทั่ง เรือนจบ น้องนก และน้องส้ม ผู้เปรียบเหมือนเลขาส่วนตัว
พี่อาร์ต ผู้ฝากฝังให้พี่จับดูแล และช่วยหาข้อมูลเพิ่มเติมระหว่างฝึกงาน

และที่สำคัญที่สุด ขอขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ที่ให้ทั้งกำลังใจ
และหยิบยื่นสิ่งที่ดีที่สุดให้เสมอ จนกระทั่งได้มีวันนี้

กมลทิพย์ มอบทอง

17/เม.ธ./38

สำนักหอสมุด